

Sygn. akt IV KK 133/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza

w sprawie **C. W.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 lipca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego
od wyroku Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 25 października 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Ż. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ż., wyrokiem z dnia 25 października 2012 r., na podstawie art. 66 § 1 i 3 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne

wobec C. W. oskarżonego o to, że w dniu 4 lipca 2012 r. z lasu państwowego Nadleśnictwa U., Leśnictwo Z. zabrał w celu przywłaszczenia drewno świerkowe o masie 0,29 m³ wartości 84,39 zł na szkodę Nadleśnictwa U., tj. o czyn z art. 278 § 3 k.k., ustalając okres próby na rok.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 2 listopada 2012 r.

W dniu 19 kwietnia 2013 r. kasację od tego wyroku wniósł – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. – Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego i zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko C. W., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, w sytuacji, gdy wymieniony oskarżony był wcześniej już karany za umyślne przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. i art. 193 § 1 k.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ż. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie, albowiem zasadny jest podniesiony w niej zarzut rażącego naruszenia art. 66 § 1 k.k.

Zgodnie z tym przepisem postępowanie karne można warunkowo umorzyć tylko wobec takiego sprawcy, który nie był karany za przestępstwo umyślne. Tego warunku nie spełniają osoby karane uprzednio za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, bez względu na ich podobieństwo do aktualnego czynu i rodzaj wcześniej wymierzonej kary.

Tymczasem C. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 24 maja 2011 r., został uznany za winnego popełnienia umyślnego przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i art. 193 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 20 stawek po 10 zł każda.

Okoliczność ta, zgodnie z dyspozycją art. 66 § 1 k.k., wykluczała możliwość warunkowego umorzenia postępowania karnego prowadzonego przeciwko C. W.

Podkreślenia wymaga, że Sąd Rejonowy w Ż. w chwili wyrokowania dysponował aktualnymi danymi o karalności z Krajowego Rejestru Karnego, z których wynikało, że oskarżony był karany.

Zaistniałe w sprawie uchybienie miało niewątpliwie rażący charakter i istotny wpływ na treść wyroku, bowiem doprowadziło do warunkowego umorzenia postępowania karnego pomimo braku ku temu podstawowej przesłanki.

Dlatego zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.